

sidste Fremgangsmaade vandt Communalbestyrelsens og Lovgivningsmagtens Bifald og påbødtes i Loven af 19de Februar 1861. Alleerede nogle Aar forud var iøvrigt Spørgsmaalet om en hensigtsmæssigere Beskatning af de faste Eiendomme blevet reist, navnlig foranlediget derved, at Grunde og Bygninger udenfor Boldene hidtil havde været fri for Deeltagelse i de fleste af de Afgifter, der lignedes efter Grundtagten. Der manglede da ikke på Forslag til at indføre en ny Grundtaxansættelse baade indenfor Boldene og udenfor Boldene, idet det ikke kunde nægtes, at ligesom der indenfor Boldene bestod Misforhold, der kunde ønskes udjevne, saaledes vilde man kun ved at følge samme Regler indenfor Boldene og udenfor Boldene kunne komme til en nogenlunde ligelig Beskatning paa begge Steder. Vanffelighederne ved at omordne saadanne gamle Skattegrundlag fandtes dog at være saa store, at man foretrak at indføre en ny Grundtaxt i Forslæderne alene, støttet til en ved Sammenligning med Forholdene indenfor Boldene udfundne Normalværdi, men iøvrigt efter afvigende Regler fra dem, der gjaldt indenfor Boldene, og at lade de gamle Grundtaxansættelser bestaa usforandrede indenfor Boldene. (See Lov af 14de Decbr. 1857). At derved ikke kunde opnaaes nogen aldeles tilfredsstillende forholdsvis Lighed i Beskatningen, og at navnlig Velighedenshensynet ikke kunde komme til fuld Gylbigheid, er indlysende, men det bør derved bemærkes, dels at Grundtaxtsskatterne forholdsvis kun udgjorde en ringere Deel af hele den communale Beskatning paa faste Eiendomme (omtrent kun en Trediedeel), dels at en almindelig Nedsættelse i Grundtaxtansættelserne udenfor Boldene indrømmedes ved Loven af 19de Februar 1861 § 4. Den væsentligste Byrde paa de udenbys Bygninger hidrørte og hidrører fra de Skatter, der lignedes efter den ved Fr. 1ste October 1802 paabudne Arealstats Maalestof, der er eens for alle Bygninger af samme Slags paa Kjøbenhavns Grunduden. Hensyn til Veligheden, og Byrden forsøges derved, at der efter samme Maalestof svares Stat til Staten. Forholdet mellem Statskatten og Communeskatterne, som lignedes efter Arealstatens Maalestof er, naar fuld Vand-

stat skal svares, at Staten kræver $2\frac{3}{4}$ Gange Arealstatens oprindelige Beløb og Kommunen $4\frac{1}{2}$ Gange samme Beløb. Men denne Byrde er ligesaa gammel for de udenbys Eiendomme som for de indenbys Eiendomme, navnlig hvad den vigtigste Deel deraf, Fattigskatten, angaaer, 50 Aar gammel, og kunde af dem, som vilde bygge, tages i Beregning. Desuden gjælder det baade indenfor og udenfor Boldene, at baade Statskatten og Communeskatterne, som lignedes efter Areal, ifølge de om dem gjældende Lovbestemmelser, ikke påahvile Eiendommene, men kun Brugen af dem, og saaledes skulle refunderes af Leierne for deres Vedkommende, og hvor dette ikke skeer — det skeer som oftest slet ikke — er indbefattet i Leien. De udenbys Eiendomme ere derhos, naar de ikke ville have Vand fra Stadens Vandværk, aldeles frie for den Deel af Arealstaten, der hidrører fra den forrige Vandstat, og samtidig med Indførelsen af den udenbys Grundtaxt tilstodes der andre Lettelser, saasom Ophævelse af alle Hartkornsskatter og af Port- og Passagepengene, og betydelige Arbejder foretoges til Lettelse af Færdselen og Reenlighed (Brolægning og Macadamisering, Kloakanlæg).

Endelig maa det bemærkes, at det har vilit sig, at den hele Forøgelse af Folkemængden i Kjøbenhavn falder paa Qvartererne udenfor Boldene, idet der ikke længere er Plads til en stigende Folkemængde indenfor Boldene, og at saaledes de udenbys Eiendomme efterhaanden maae blive fordeelagtigere ved stærkere Bebyggelse og Bedrift, uden at Eiendomsstatterne for de enkelte Eiendomme ville stige.

De Vanffeligheder, der tidligere fandtes novervindelige ved at ordne en ny Skattefordeling paa de faste Eiendomme, ville naturligvis tiltage, efterat Loven har bestemt disse Skatter til en usforanderlig Størrelse for hver Eiendom, stemmende med hvad der af dem var udbredt i de nærmest forudgaaende Aar. Der vil da navnlig ikke kunne blive Spørgsmaal om at nedsætte den samlede Byrde paa de faste Eiendomme, eftersom dette vilde fremtræde som en Forøring til samtlige Ciere til Byrde for den personlige Beskatning. Der vil kun kunne være Tale om en Omlægning af den samlede Byrde mellem de forskellige faste